

ærede Medlem gjorde opmærk-
 hvorledes Betalingen baade for
 le og andet Arbejde var steget i
 Aar, og jeg tror, han havde saa
 Ret i dette, at Betalingen for Ar-
 aa Landet i de senere Aar er
 aaledes, at det er en stor Misfor-
 naar mange Folk paa Landet
 l fra, at naar blot de kan komme
 og tjene de store Timelønninger,
 ninger, Ugelønninger, som man
 verenskomsterne ser, der kan tjenes
 ne; saa er alt saa overordentlig godt.
 Idet er tværtimod det, at selv om
 har de store Lønninger i Byerne, saa
 er faktisk — jeg tænker her navnlig
 Arbejds mændene — saa mange Ar-
 sløshedsdage, at der paa ingen Maade
 Tale om at naa op til saadanne Aars-
 ninger, som man kan regne sig til, naar
 blot regner med de Lønninger, som efter
 erenskomsterne skal betales. Efterhaan-
 n som det gaar op for Befolkningen, og
 avnlig for de unge, at der overhovedet
 enes lige saa godt paa Landet som inde
 i Byerne, naar alle Forhold tages med i
 Betragtning, vil det sikkert ikke være saa
 vanskeligt at faa de unge Folk til at blive
 ude paa Landet i Stedet for at rejse ind
 til Byerne. Jeg maa her maaske gøre den
 parentetiske Bemærkning, at jeg haaber, at
 alle ærede Medlemmer — ligesom ogsaa
 jeg selv — gør, hvad der kan gøres for at
 gøre det forstaaeligt for unge Folk, at de
 ikke skal lade sig lokke af de høje Løn-
 ninger, som efter Overenskomsterne betales
 i Byerne. Der er jo ingen af dem, der
 kender Forholdene i København — jeg
 selv kender Forholdene bedst her i Kø-
 benhavn —, der vil benægte, at det for en
 almindelig Arbejdsmandsfamilie er mange,
 mange Gange bedre at sidde i en god og
 vel indrettet, om end maaske lille Bolig
 ude paa Landet, hvor der baade er frisk
 Luft og som Regel kan faas en Smule
 Have, end at komme til at sidde i et lille
 Kvistværelse i en Baggaard i en af Kø-
 benhavns Smaagader. Dette vejer adskil-
 ligt op imod den Mulighed, der er for
 nogle enkelte heldige til maaske at tjene
 nogle faa Hundrede Kroner mere om Aaret
 i Byen end ude paa Landet, noget, der,
 som sagt, kun kan naas af dem, der er
 heldige: for et stort, stort Antal Arbejdere
 gælder det tværtimod, at selv om de en
 enkelt Dag, f. Eks. ved Arbejde ved Hav-
 nen, kan tjene 15—20 Kr., saa kan de
 ikke tjene saa meget den enkelte Dag i
 hver Uge, at Resultatet for hele Aaret
 bliver det, som den enkelte store Dags-

fortjeneste kunde give Grund til at
 formode.

Jeg tror, der her er noget at gøre, i alt
 Fald i mange Egne af Landet, altsaa i
 Retning af paa en eller anden Maade at
 tilvejebringe Boliger, enten det nu bliver
 til Ejendom eller til Udleje — jeg er for
 Resten mest tilbøjelig til at mene, at det
 kan være heldigst, om det bliver Boliger
 til Udleje. Jeg maa maaske i denne For-
 bindelse henlede Opmærksomheden paa,
 at i den Beretning, som blev afgivet af
 det Udvalg, der blev nedsat af Indenrigs-
 ministeren paa Foranledning af den Fore-
 ministeren paa Foranledning af den Fore-
 spørgsel, som det ærede Medlem fra Nak-
 skov rettede, en Beretning, der findes i
 Rigsdagstidenden, Tillæg B. Sp. 2319, for
 Rigsdagssamlingen 1915—16, er der gjort
 opmærksom paa, at dette Udvalg ogsaa
 har haft Spørgsmaalet om Tilvejebringelse
 af Boliger under Overvejelse, og at der
 har været forhandlet med de danske Suk-
 kerfabrikker om at gøre et Forsøg med
 Opførelse af Boliger for 8 Familier. Da
 jeg har den Ære at være Formand for
 dette Udvalg, kan jeg oplyse i Tilknytning
 til det, jeg her har sagt, at disse Boliger
 desværre ikke er blevet opført endnu, men
 der er nogen Sandsynlighed for, at der vil
 blive taget fat paa dem snart, hvis Vin-
 teren bliver tilstrækkelig god til, at det
 kan ske, men ellers vil der blive taget fat
 derpaa til næste Sommer. Det tager
 altid nogen Tid, naar der skal føres For-
 handlinger om saadanne Spørgsmaals Ord-
 ning. Men der er jo i hvert Fald kun et
 Par Kommuner, hvor der kan være Tale
 om at gøre saadanne Forsøg, og jeg vil
 derfor meget henstille, at der bliver givet
 den Kommission, der her er Tale om,
 Paalæg om ogsaa at tage dette Spørgs-
 maal med under sine Overvejelser. Denne
 Kommission vil jo blive langt mere sag-
 kyndig end det Udvalg, jeg har den Ære
 at være Formand for. Dette er nemlig
 et Udvalg, hvis væsentlige Opgave det er
 at skaffe dansk Arbejdskraft til Landbru-
 get, og det er ikke sammensat specielt
 med det Formaal for Øje at fremskaffe
 Boliger.

Naar jeg saa stærkt har understreget
 dette, er det selvfølgelig ikke, fordi jeg
 mener, at det ikke samtidig skulde tages
 under Overvejelse, hvad der kan gøres med
 Hensyn til Tilvejebringelse af Boliger her
 i København og i Købstæderne, men det
 er, fordi jeg vilde sætte Pris paa, at det
 af mig nævnte Spørgsmaal ogsaa kunde
 komme med ind under Overvejelserne. I
 saa Tilfælde maatte der selvfølgelig fore-